

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

6 septembrie 2012*

„Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 — Directiva 2004/38/CE — Drept de ședere permanentă — Asistență socială — Îngrijirea copilului — Ședere încheiată înainte de aderarea la Uniune a statului de origine”

În cauzele conexe C-147/11 și C-148/11,

având ca obiect cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate în temeiul articolului 267 TFUE de Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) (Regatul Unit), prin deciziile din 14 martie 2011, primite de Curte la 25 martie 2011, în procedurile

Secretary of State for Work and Pensions

împotriva

Lucja Czop (C-147/11),

Margita Punakova (C-148/11),

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte de cameră, domnul J. Malenovský, doamna R. Silva de Lapuerta, domnii T. von Danwitz (raportor) și D. Šváby, judecători,

avocat general: domnul P. Cruz Villalón,

grefier: doamna L. Hewlett, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 10 mai 2012,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru doamna Czop, de G. King, solicitor-advocate;
- pentru doamna Punakova, de H. Mountfield, barrister;
- pentru guvernul Regatului Unit, de H. Walker, în calitate de agent, asistată de C. Lewis, barrister;
- pentru guvernul polonez, de M. Szpunar, precum și de D. Lutostańska și de A. Siwek, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de C. Tufvesson și de M. Wilderspin, în calitate de agenți,

* Limba de procedură: engleza.

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,
pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererile de pronunțare a unor hotărâri preliminare privesc interpretarea articolului 12 din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 11) și a articolului 16 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56, și rectificări în JO 2004, L 229, p. 35, JO 2005, L 197, p. 34, și JO 2007, L 204, p. 28).
- 2 Aceste cereri au fost formulate în cadrul unor litigii între doamna Czop și doamna Punakova, pe de o parte, și Secretary of State for Work and Pensions, pe de altă parte, cu privire la refuzul acestuia din urmă de a acorda persoanelor interesate un ajutor social („income support”).

Cadrul juridic

Reglementarea Uniunii

- 3 Articolul 12 din Regulamentul nr. 1612/68 prevedea:

„Copiii resortisantului unui stat membru care este sau a fost încadrat în muncă pe teritoriul unui alt stat membru sunt admiși în sistemul de învățământ general, la cursurile de ucenici și de formare profesională în aceleași condiții ca și resortisanții statului respectiv, dacă aceștia domiciliază pe teritoriul aceluși stat.

Statele membre încurajează inițiativele care le permit acestor copii să urmeze cursurile menționate în cele mai bune condiții.”

- 4 Regulamentul nr. 1612/68 a fost abrogat și înlocuit, în cursul anului 2011, cu Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO L 141, p. 1). Articolul 10 din acest din urmă regulament a reluat cuprinsul articolului 12 din Regulamentul nr. 1612/68.
- 5 Potrivit considerentului (3) al Directivei 2004/38, „[c]etățenia Uniunii ar trebui să constituie statutul fundamental al resortisanților din statele membre, dacă aceștia își exercită dreptul la liberă circulație și ședere. Este, așadar, necesar să se codifice și să se revizuiască instrumentele comunitare existente care tratează în mod separat lucrătorii care desfășoară activități salariate, cei care desfășoară activități independente, precum și studenții și alte persoane inactive, în scopul simplificării și întăririi dreptului la liberă circulație și ședere pentru toți cetățenii Uniunii”.

- 6 Sub titlul „Dreptul de ședere pentru o perioadă mai mare de trei luni”, articolul 7 din această directivă prevede:

„(1) Toți cetățenii Uniunii au dreptul de ședere pe teritoriul altui stat membru pentru o perioadă mai mare de trei luni în cazurile în care:

- (a) sunt lucrători care desfășoară activități salariate sau activități independente în statul membru gazdă sau
- (b) dispun de suficiente resurse pentru ei și pentru membrii familiilor lor, astfel încât să nu devină o sarcină pentru sistemul de asistență socială al statului membru gazdă în cursul șederii și dețin asigurări medicale complete în statul membru gazdă [...]

[...]”

- 7 Articolul 16 din directiva menționată, intitulat „Regula generală pentru cetățenii Uniunii și pentru membrii familiilor acestora”, prevede:

„(1) Cetățenii Uniunii care și-au avut reședința legală pe teritoriul statului membru gazdă în cursul unei perioade neîntrerupte de cinci ani dobândesc dreptul de ședere permanentă pe teritoriul acestuia. Acest drept nu face obiectul condițiilor prevăzute la capitolul III.

[...]”

Reglementarea din Regatul Unit

- 8 Legea din 1992 privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială (Social Security Contributions and Benefits Act 1992) și Regulamentul (general) din 1987 privind ajutorul social [Income Support (General) Regulations 1987] constituie reglementarea aplicabilă ajutorului social.
- 9 Ajutorul social este o prestație acordată în funcție de resurse diferitor grupe de persoane. Dreptul de a beneficia de această prestație este supus, printre altele, condiției ca veniturile să nu depășească „suma aplicabilă”, care poate fi stabilită la zero, ceea ce implică faptul că, în practică, în acest caz nu se acordă nicio prestație. Quantumul aplicabil stabilit pentru un „nerezident” este zero.
- 10 Termenul „nerezident” este definit la articolul 21AA din Regulamentul (general) din 1987 privind ajutorul social. Potrivit instanței de trimitere, aceste prevederi se aplică după cum urmează:

„Solicitanții care intră în sfera de aplicare a articolului 21AA alineatul 4 [din Regulamentul (general) din 1987 privind ajutorul social] nu sunt nerezidenți. Aceștia au toți drept de ședere și nu trebuie să aibă reședința obișnuită [în Regatul Unit, în Insulele Anglo-Normande, în Insula Man sau în Irlanda].

Pentru a avea dreptul la ajutor social, orice altă persoană trebuie să aibă reședința obișnuită [în Regatul Unit, în Insulele Anglo-Normande, în Insula Man sau în Irlanda] (articolul 21AA alineatul 1 [din Regulamentul (general) din 1987 privind ajutorul social]). În caz contrar, sunt considerate nerezidente și, prin urmare, nu au dreptul la ajutor social.

Pentru a avea reședința obișnuită [în Regatul Unit, în Insulele Anglo-Normande, în Insula Man sau în Irlanda], se impune ca aceste persoane să aibă drept de ședere [după caz, în Regatul Unit, în Insulele Anglo-Normande, în Insula Man sau în Irlanda] (articolul 21AA alineatul 2 [din Regulamentul (general) din 1987 privind ajutorul social]). Dacă nu au drept de ședere, atunci sunt nerezidente și, prin urmare, nu au dreptul la ajutor social.

Cu toate acestea, persoanele care intră în sfera de aplicare a articolului 21AA alineatul 3 [din Regulamentul (general) din 1987 privind ajutorul social] nu pot avea drept de ședere și, prin urmare, nu pot avea reședința obișnuită [în Regatul Unit, în Insulele Anglo-Normande, în Insula Man sau în Irlanda]. În consecință, aceste persoane sunt nerezidente și nu au dreptul la ajutor social.”

Acțiunile principale și întrebările preliminare

Cauza C-147/11

- 11 Doamna Czop, cetățean polonez, a sosit în Regatul Unit în cursul anului 2002 pe baza unei vize de studii și a primit, la 8 decembrie 2002, autorizația de a rămâne pe teritoriul Regatului Unit fără a recurge la fonduri publice. Potrivit instanței de trimitere, autorizația a fost reînnoită la 28 aprilie 2004, aspect contestat de guvernul Regatului Unit. Doamna Czop a desfășurat activități independente din 2003 până în noiembrie 2005. Cei patru copii ai săi, Lukasz Czop, născut în Polonia la 25 octombrie 1994, Simon Michal Krzyzowski, născut la 20 septembrie 2003, Kacper Krzyzowski, născut la 9 ianuarie 2005, și Wiktor Mieczyslaw Krzyzowski, născut la 25 martie 2006, locuiesc împreună cu aceasta în Regatul Unit. Ultimii trei copii, al căror tată este domnul Krzyzowski, s-au născut în Regatul Unit. Lukasz Czop i s-a alăturat mamei sale în Regatul Unit și a început studiile în 2006. Niciunul dintre copiii doamnei Czop nu fusese școlarizat în Regatul Unit în perioada în care aceasta a desfășurat activități independente, și anume între 2003 și 2005.
- 12 Partenerul doamnei Czop, domnul Krzyzowski, tot cetățean polonez, dar care nu este tatăl celui mai mare dintre copiii doamnei Czop, a desfășurat activități independente între 2002 și 2007. În cursul anului 2008, acesta a fost obligat să părăsească teritoriul Regatului Unit. În anul 2010, i s-a alăturat doamnei Czop și de atunci locuiește cu aceasta din urmă și cu copiii săi în Regatul Unit.
- 13 Doamna Czop a formulat o cerere de ajutor social la 29 mai 2008, care a fost respinsă la 20 iunie 2008. Aceasta și-a reluat activitatea de lucrător care desfășoară activități independente în luna septembrie 2008, astfel încât cererea respectivă privește numai perioada cuprinsă între luna mai și luna septembrie 2008.
- 14 Secretary of State for Work and Pensions a respins cererea întrucât doamna Czop avea calitatea de „nerezident” ca urmare a faptului că nu avea drept de ședere în sensul articolului 21AA alineatul 4 din Regulamentul (general) din 1987 privind ajutorul social.
- 15 First-tier Tribunal a admis acțiunea doamnei Czop, considerând că aceasta avea drept de ședere, în sensul acestei prevederi. În consecință, persoana interesată nu putea fi considerată „nerezidentă” și avea, așadar, dreptul la ajutorul social.
- 16 Secretary of State for Work and Pensions a formulat apel împotriva deciziei First-tier Tribunal la instanța de trimitere.
- 17 În aceste împrejurări, Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„[...] În împrejurări în care reclamanta, cetățean al Poloniei,

- a sosit pe teritoriul Regatului Unit înainte ca țara sa să adere la Uniunea Europeană,
- s-a înregistrat ca lucrător care desfășoară activități independente în sensul articolului 49 TFUE [...],

- după aderare[a țării sale la Uniune], a rămas pe teritoriul Regatului Unit și a continuat să desfășoare activități independente,
- nu mai are statut de lucrător care desfășoară activități independente și
- este persoana care asigură în fapt îngrijirea unui copil care a sosit în Regatul Unit și care și-a început studiile în cadrul sistemului de învățământ general după aderare[a] [Republicii Polone la Uniune] și după ce persoana în cauză a încetat să mai aibă statut de lucrător care desfășoară activități independente,

aceasta are drept de ședere în Regatul Unit pe baza următoarelor aspecte (considerate în mod individual sau cumulativ):

- se aplică Regulamentul nr. 1612/68 coroborat cu argumentația Curții din Hotărârea din 17 septembrie 2002, Baumbast și R/Secretary of State for the Home Department (C-413/99, Rec., p. I-7091), din Hotărârea Ibrahim și Secretary of State for the Home Department (C-310/08 [Rec., p. I-1065]), precum și din Hotărârea Teixeira (C-480/08 [Rec., p. I-1107]);
- există un principiu general de drept al Uniunii care echivalează situația lucrătorilor care desfășoară activități salariate cu cea a lucrătorilor care desfășoară activități independente;
- dacă reclamanta nu ar avea drept de ședere, acest lucru ar împiedica sau ar descuraja libertatea de stabilire?”

Cauza C-148/11

- 18 Doamna Punakova, cetățean ceh, a sosit în Regatul Unit la 3 martie 2001 și a desfășurat activități independente de curățenie între 16 noiembrie 2007 și 8 septembrie 2008. Cei trei copii ai săi s-au născut în Regatul Unit: Nikholas Buklierius, la 1 martie 2003, Andreos Buklierius, la 7 iulie 2004, și Lukas Buklierius, la 21 aprilie 2007. Primul dintre aceștia a fost școlarizat timp de o săptămână înainte de încetarea de către doamna Punakova a activităților sale independente.
- 19 La 15 septembrie 2008, doamna Punakova a formulat o cerere de ajutor social. La fel ca în cazul doamnei Czop, cererea a fost respinsă întrucât persoana interesată avea calitatea de „nerezident”. First-tier Tribunal a admis acțiunea doamnei Punakova.
- 20 Secretary of State for Work and Pensions a formulat apel împotriva deciziei First-tier Tribunal la instanța de trimitere.
- 21 În acest context, Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„[...] În împrejurări în care reclamanta, cetățean al Republicii Cehe,

- a sosit pe teritoriul Regatului Unit înainte ca țara sa să adere la Uniunea Europeană,
- a rămas [în Regatul Unit] după aderare[a țării sale la Uniune],
- ulterior s-a înregistrat ca lucrător care desfășoară activități independente în sensul articolului 49 TFUE [...],
- nu mai are statut de lucrător care desfășoară activități independente și

— este persoana care asigură în fapt îngrijirea unui copil care și-a început studiile în cadrul sistemului de învățământ general în timp ce aceasta avea statutul de lucrător care desfășoară activități independente,

aceasta are drept de ședere în Regatul Unit pe baza următoarelor aspecte:

— se aplică Regulamentul nr. 1612/68 coroborat cu argumentația Curții din hotărârile [citate anterior Baumbast și R, Ibrahim și Secretary of State for the Home Department, precum și Teixeira],

— există un principiu general de drept al Uniunii care echivalează situația lucrătorilor care desfășoară activități salariate cu cea a lucrătorilor care desfășoară activități independente,

— dacă reclamanta nu ar avea drept de ședere, acest lucru ar împiedica sau ar descuraja libertatea de stabilire sau

— pe alt temei?”

22 Prin Ordonanța președintelui Curții din 31 mai 2011, cauzele C-147/11 și C-148/11 au fost conexe pentru buna desfășurare a procedurii scrise și orale, precum și în vederea pronunțării hotărârii.

Cu privire la întrebările preliminare

23 Prin intermediul întrebărilor formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă persoanele aflate în situația doamnelor Czop și Punakova dispun, în temeiul dreptului Uniunii, de un drept de ședere.

24 Pentru a se răspunde la aceste întrebări, prin care instanța de trimitere urmărește să se stabilească dacă astfel de persoane pot beneficia de ajutorul social în discuție în acțiunea principală, trebuie amintit că articolul 12 din Regulamentul nr. 1612/68 conferă copiilor unui resortisant al unui stat membru care este sau a fost încadrat în muncă pe teritoriul unui alt stat membru un drept de acces la sistemul de învățământ general, la cursurile de ucenici și de formare profesională în aceleași condiții ca resortisanții statului respectiv, dacă acești copii domiciliază pe teritoriul aceluși stat (Hotărârea Teixeira, citată anterior, punctul 35).

25 Potrivit jurisprudenței, acest drept de acces la învățământ implică un drept de ședere al copilului unui lucrător migrant sau al unui fost lucrător migrant, în cazul în care acest copil dorește să își continue studiile în statul membru gazdă, precum și un drept de ședere aferent în favoarea părintelui care asigură în fapt îngrijirea acestui copil (a se vedea Hotărârea Teixeira, citată anterior, punctul 36).

26 Rezultă de asemenea din jurisprudență că este suficient ca respectivul copil care urmează studii în statul membru gazdă să își fi stabilit domiciliul în acest din urmă stat la momentul la care unul dintre părinții săi își exercita în statul respectiv dreptul de ședere în calitate de lucrător migrant. Dreptul de ședere al copilului în acest stat pentru a urma studii, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul nr. 1612/68, și, în consecință, dreptul de ședere al părintelui care îi asigură în fapt îngrijirea nu pot fi supuse, așadar, condiției ca unul dintre părinții copilului să fi desfășurat, la data la care acesta din urmă și-a început studiile, o activitate profesională în calitate de lucrător migrant în statul membru gazdă (Hotărârea Teixeira, citată anterior, punctul 74).

27 În ceea ce o privește pe doamna Punakova, reiese din dosarul depus la instanța națională că persoana interesată asigură în fapt îngrijirea fiului său Nicholas Buklierius, care urmează cursuri începând cu luna septembrie 2008, fiu al domnului Buklierius, cetățean lituanian care a desfășurat activități salariate în Regatul Unit în cursul anilor 2004, 2005 și 2008.

- 28 După cum a recunoscut guvernul Regatului Unit în cadrul ședinței, doamna Punakova, ca mamă a unui copil al unui lucrător migrant, copil căruia aceasta îi asigură în fapt îngrijirea și care urmează studii, dispune, așadar, în temeiul articolului 12 din Regulamentul nr. 1612/68, de un drept de ședere.
- 29 În schimb, doamna Czop nu poate dobândi un drept de ședere doar pentru că asigură în fapt îngrijirea fiului său Lukasz Czop, care a început să urmeze studii în Regatul Unit în anul 2006.
- 30 Astfel, nici tatăl lui Lukasz Czop, nici doamna Czop însăși nu au lucrat în Regatul Unit ca lucrători salariați. Or, din redactarea clară și precisă a articolului 12 din Regulamentul nr. 1612/68, care menționează „copiii resortisantului unui stat membru care este sau a fost încadrat în muncă”, rezultă că această dispoziție se aplică numai copiilor lucrătorilor salariați.
- 31 Interpretarea literală a dispoziției respective, potrivit căreia aceasta din urmă nu vizează decât lucrătorii salariați, este, de altfel, susținută atât de economia generală a Regulamentului nr. 1612/68, care este întemeiat pe articolul 49 din Tratatul CEE (devenit, după modificare, articolul 49 din Tratatul CE, devenit la rândul său, după modificare, articolul 40 CE), cât și de împrejurarea că articolul 12 din Regulamentul nr. 1612/68 nu a fost reluat în Directiva 2004/38, ci în Regulamentul nr. 492/11, care reglementează de asemenea libera circulație a lucrătorilor și este întemeiat pe articolul 46 TFUE, care corespunde articolului 40 CE.
- 32 În plus, potrivit unei jurisprudențe constante, o interpretare a unei dispoziții din dreptul Uniunii nu poate avea ca rezultat să lipsească de orice efect util textul clar și precis al acestei dispoziții (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 decembrie 2005, BCE/Germania, C-220/03, Rec., p. I-10595, punctul 31, și Hotărârea din 26 octombrie 2006, Comunitatea Europeană, C-199/05, Rec., p. I-10485, punctul 42).
- 33 În consecință, întrucât articolul 12 din Regulamentul nr. 1612/68 nu vizează decât lucrătorii salariați, nu poate, așadar, să fie interpretat în sensul că se aplică și lucrătorilor care desfășoară activități independente.
- 34 Cu toate acestea, trebuie menționat că doamna Czop dispune, potrivit informațiilor furnizate de guvernul Regatului Unit în ședință, de un drept de ședere permanentă potrivit articolului 16 alineatul (1) din Directiva 2004/38.
- 35 Astfel, reiese din jurisprudență că perioadele de ședere a unui resortisant al unui stat terț pe teritoriul unui stat membru, încheiate anterior aderării acestui stat terț la Uniune, trebuie, în lipsa unor dispoziții speciale în actul de aderare, să fie luate în considerare în scopul dobândirii dreptului de ședere permanentă în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 2004/38, în măsura în care au fost efectuate în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din aceasta (Hotărârea din 21 decembrie 2011, Ziolkowski și Szeja, C-424/10 și C-425/10, Rep., p. I-14035, punctul 63).
- 36 În această privință, pe de o parte, este clar că, anterior datei de 29 mai 2008, dată la care doamna Czop a solicitat acordarea ajutorului social, aceasta a avut reședința în Regatul Unit în cursul unei perioade neîntrerupte mai lungi de cinci ani.
- 37 Pe de altă parte, din informațiile furnizate de guvernul Regatului Unit în ședință reiese că doamna Czop a avut în Regatul Unit reședința „legală” în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 2004/38.
- 38 Astfel, deși nu desfășurase activități independente timp de cinci ani în Regatul Unit și, prin urmare, nu îndeplinea condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/38, aceasta îndeplinea totuși, după cum a susținut guvernul Regatului Unit în ședință, condițiile enunțate la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din această directivă.

- 39 În aceste condiții, nu este necesar să se examineze dacă doamna Czop dispune de dreptul de ședere și potrivit unui alt temei de drept al Uniunii.
- 40 Având în vedere toate considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la întrebările adresate că:
- articolul 12 din Regulamentul nr. 1612/68 trebuie interpretat în sensul că conferă persoanei care asigură în fapt îngrijirea unui copil al unui lucrător migrant sau al unui fost lucrător migrant, copil care își continuă studiile în statul membru gazdă, dreptul de ședere pe teritoriul acestui stat, deși acest articol nu poate fi interpretat în sensul că acordă un astfel de drept persoanei care asigură în fapt îngrijirea unui copil al unui lucrător care desfășoară activități independente;
 - articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2004/38 trebuie interpretat în sensul că un cetățean al Uniunii, resortisant al unui stat membru care a aderat recent la Uniune, poate invoca, în temeiul acestei dispoziții, un drept de ședere permanentă atunci când a avut reședința în statul membru gazdă în cursul unei perioade neîntrerupte mai lungi de cinci ani, din care o parte s-a încheiat înainte de aderarea primului dintre aceste state la Uniune, dacă șederea a fost în conformitate cu condițiile enunțate la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2004/38.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 41 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

Articolul 12 din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității trebuie interpretat în sensul că conferă persoanei care asigură în fapt îngrijirea unui copil al unui lucrător migrant sau al unui fost lucrător migrant, copil care își continuă studiile în statul membru gazdă, dreptul de ședere pe teritoriul acestui stat, deși acest articol nu poate fi interpretat în sensul că acordă un astfel de drept persoanei care asigură în fapt îngrijirea unui copil al unui lucrător care desfășoară activități independente.

Articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE trebuie interpretat în sensul că un cetățean al Uniunii, resortisant al unui stat membru care a aderat recent la Uniunea Europeană, poate invoca, în temeiul acestei dispoziții, un drept de ședere permanentă atunci când a avut reședința în statul membru gazdă în cursul unei perioade neîntrerupte mai lungi de cinci ani, din care o parte s-a încheiat înainte de aderarea primului dintre aceste state la Uniunea Europeană, dacă șederea a fost în conformitate cu condițiile enunțate la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2004/38.

Semnături